

Ιερά Σύνοδος: “Να κοι-τά-ξουμε κα-τά-ματα την ι-στο-ρία μας”

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

Στους εορτασμούς με αφορμή τη συμπλήρωση των 200 χρόνων από την Ελληνική Επανάσταση επικεντρώνει το μήνυμά της για τον ερχομό του νέου έτους η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος.

Υπενθυμίζεται ότι η Ι-ερά Σύ-νο-δος της Εκ-κλη-σίας της Ελ-λά-δος, διά της Ει-δι-κής Συ-νο-δι-κής Ε-πι-τρο-πής Πο-λι-τι-στι-κής Ταυ-τό-τη-τας, έχει προ-γραμ-μα-τί-σει 261 εκ-δη-λώ-σεις σε όλη την ε-πι-κρά-τεια Της για να τι-μη-θεί η με-γάλη Ε-πέ-τειος, ορ-γα-νώ-νον-τας εκ-δό-σεις, συ-νέ-δρια, λα-τρευ-τι-κές συ-νά-ξεις και καλ-λι-τε-χνι-κές εκ-δη-λώ-σεις.

“Σύμ-πας ο Ελ-λη-νι-σμός και κάθε α-δού-λωτο πνεύμα θα τιμήσει, παρά τις υ-γει-ο-νο-μι-κές δυ-σκο-λίες και με σε-βα-σμό προς τα υ-γει-ο-νο-μικά μέτρα προ-φυ-λάξεως, τα 200 έτη από την Εθνική Επανάσταση του 1821”, αναφέρεται αρχικά.

Αφού αναφέρεται στη σημασία της Επανάστασης απευθύνει κάλεσμα: “να κλίνουμε ευ-λα-βώς το γόνυ ενώπιον της σεπτής μνήμης των Νεομαρτύρων και των Η-ρώων της πίστεως και της πα-τρώας γης. Των ανδρών και γυναικών, κληρικών και λα-ϊκών, οι ο-ποίοι δεν δεί-λι-α-σαν μπρο-στά στο σπαθί του δημίου ή στην αγ-χόνη του οθωμανού ι-ε-ρο-δι-κα-στή και ο-μο-λό-γη-σαν Χρι-στό Α-να-στάντα. Οι Νε-ο-μάρ-τυ-ρες θυ-σί-α-σαν την ζωή τους για να δι-α-τρα-νώ-σουν το μήνυμα στους Ορ-θο-δό-ξους Έλ-λη-νες ότι δεν πρέ-πει να ε-ξι-λα-μι-σθούν, δεν πρέ-πει να γί-νουν ε-ξω-μό-τες, ότι μέλ-λον δεν υ-πάρ-χει χω-ρίς φως Χρι-στού”.

“Αδέλφια μας, ε-λάτε! Είναι ο και-ρός να θυ-μη-θούμε, να μάθουμε, να α-να-στο-χα-σθούμε. Για την Ε-λευ-θε-ρία και την Αυ-το-δι-ά-θεση, για το Δί-καιο και την Ε-νό-τητα, για την Α-ξι-ο-σύνη και την Φρό-νηση. Για του Χρι-στού την Πί-στη την Α-γία και της Πα-τρί-δος την Ε-λευ-θε-ρία. Για όλα ε-κείνα τα ι-δα-νικά που μας έκα-ναν φω-το-δό-τες α-γω-νι-στι-κό-τη-τας, πο-λι-τι-σμού και προ-κο-πής έ-χουμε το χρέος και την α-πα-ρά-μιλλη τιμή να ε-ορ-τά-σουμε κατά την διάρκεια του σπουδαίου αυτού έτους τα 200 χρο-νιά του α-να-στη-μέ-νου Γένους. Κι αν νο-μί-ζουμε πως οι δυ-σκο-λίες μπο-ρούν να μας νι-κή-σουν, ας θυ-μό-μα-στε πάν-τοτε ότι α-να-συ-στή-σαμε το Κράτος μας βασισμένοι στα ι-δα-νικά του ’21, ενώ όλα «τα έ-σκι-αζε η φο-βέρα και τα πλα-κωνε η σκλα-βιά». **Εί-ναι η στι-γμή να τι-μή-σουμε το αίμα μας, να κοι-τά-ξουμε κα-τά-ματα την ι-στο-ρία μας**. Τούτη την ι-στο-ρία, που λάμ-πρυνε το Έθνος μας στα πέ-ρατα της Οι-κου-με-νης. Τούτη την δόξα, που στε-φα-νώνει τις θά-λασ-σες και την γη μας. Τούτη την πίστη, που κρα-τεί α-τα-λάν-τευτη την ελ-πίδα απ’ άκρη σ’ ά-κρη αυ-τού του τό-που. Από την Κρήτη ως την Θράκη κι από την Ή-πειρο ως την μαρ-τυ-ρική μας Κύ-προ”, καταλήγει.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΑΝΑΦΕΡΕΙ:

Ά-δέλ-φια μας ά-γα-πη-μένα,

Καλή καί εὐ-λο-γη-μένα Χρο-νιά!

Έ-ορ-τά-ζουμε σή-μερα τήν κατά σάρκα Πε-ρι-τομή τοῦ Κυ-ρίου ἡ-μῶν Ἰ-η-σοῦ Χρι-στοῦ καί τήν ἔ-ναρξη τοῦ νέου ἔ-τους 2021. Τι-μοῦμε τήν μνήμη τοῦ σο-φοῦ Ἀ-γίου Ἰ-ε-ράρ-χου Με-γά-λου Βα-σι-λείου Ἐ-πι-σκό-που Και-σα-ρείας τῆς Καπ-πα-δο-κίας καί ταυ-το-χρο-νῶς εἰ-σερ-χό-μεθα σέ μία χρο-νιά, ἡ ὁποία βρί-θει δι-δα-γμά-των καί συμ-βο-λι-σμῶν.

Ἀρ-χί-ζει σή-μερα τό ἔ-τος 2021, κατά τό ὁ-ποῖο σύμ-πας ὁ Ἑλ-λη-νι-σμός καί κάθε ἄ-δού-λωτο πνεῦμα θά τι-μή-σει, παρά τίς ὑ-γει-ο-νο-μι-κές δυ-σκο-λίες καί μέ

σε-βα-σμό πρός τά ὑ-γει-ο-νο-μικά μέ-τρα προ-φυ-λά-ξεως, τά 200 ἔτη ἀπό τήν Ἐθνική Ἐπανάσταση τοῦ 1821.

Ἡ Ἐκ-κλη-σία πα-νη-γυ-ρί-ζει τήν Ἐ-πα-νά-στασι ὡς ἓνα πνευ-μα-τικό γε-γο-νός. Πα-νη-γυ-ρί-ζει τόν Ἀ-γῶνα γιά τήν Ἀ-νε-ξαρ-τη-σία καί τήν Παλιγγενεσία ὡς τύπο τοῦ δι-α-χρο-νι-κοῦ ἀ-γῶνα τοῦ ἀν-θρώ-που κατὰ τῆς τυ-ραν-νίας καί τῆς δου-λείας τόσο τῆς ἐ-ξω-τε-ρι-κῆς, ὅσο καί τῆς ἐ-σω-τε-ρι-κῆς, τόσο τῆς συλ-λο-γι-κῆς, ὅσο καί τῆς ἀ-το-μι-κῆς. Μέ ἄλλα λό-για, ἡ Ἐκ-κλη-σία πα-νη-γυ-ρί-ζει τό 1821 ὡς μία ἄλλη Ἑ-ξοδο ἀπό τήν νο-ητή Αἴ-γυ-πτο, πρᾶ-γμα τό ὁ-ποῖο ὑ-πο-δη-λώ-νε-ται καί μέ τόν ἐ-ξαι-ρε-τικά συμ-βο-λικό ἀγιογραφικά ἐ-ορ-τα-σμό τῆς ἡ-ρω-ι-κῆς Ἐ-ξό-δου τοῦ Με-σο-λογ-γίου. Αὐτό εἶ-ναι τό νό-ημα μέ τό ὁ-ποῖο ἡ Ἐκ-κλη-σία συ-νέ-δεσε ἀπό τήν ἀρχή τόν ἐ-ορ-τα-σμό τῆς Ἐ-θνι-κῆς Πα-λιγ-γε-νε-σίας, ὡς με-ρι-κή, δη-λαδή, πρα-γμά-τω-ση μέσα στήν ἱ-στο-ρική συγ-κυ-ρία τοῦ λου-τροῦ πα-λιγ-γε-νε-σίας τοῦ ὁ-λου ἀν-θρώ-που (Τίτ. 3, 5).

Ἡ Ἐκ-κλη-σία γνω-ρί-ζει καί ἐ-πι-λέ-γει νά κα-τα-νοεῖ τήν ἱ-στο-ρία μέ ὁ-ρους μή γε-ω-πο-λι-τι-κούς δι-ότι κα-τα-νοεῖ τόν κό-σμο μέ ὁ-ρους ἐ-σχα-το-λο-γι-κούς. Γι' αὐτό ὁ λό-γος τῆς Ἐκ-κλη-σίας ἀ-πο-τε-λεῖ καί τότε καί τώρα καί πάν-τοτε «μω-ρία» καί «σκάν-δαλο» (Α΄ Κορ. 18, 24). Ἡ Ἐκ-κλη-σία σκέ-πτε-ται μέ ὁ-ρους «λει-τουρ-γι-κοῦ χρό-νου» καί τοῦτο δι-ότι, ὡς φο-ρέας τῆς ἀ-πο-κα-λύψεως τοῦ Θεοῦ Λό-γου, ἀ-να-λαμ-βά-νει τήν εὐ-θύνη ἔ-ναντι τῶν ἀν-θρώ-πων πού τήν ἀ-παρ-τί-ζουν καί τούς δι-α-ποι-μαί-νει, νά με-τα-μορ-φώ-σει τόν χῶρο καί τόν χρόνο.

Τό τόλ-μημα τῶν προ-γό-νων μας ἦ-ταν με-γάλο! Τε-τρα-κό-σια χρό-νια ὑπό τήν κα-τα-πί-εση τοῦ ὁ-θω-μα-νι-κοῦ ζυ-γοῦ, κι ὁ-μως, ἐκεῖ-νοι κρά-τη-σαν τήν πί-στη, τήν ἐ-θνική ταυ-τό-τητα καί τήν ἐλ-πίδα. Ἄλλα ἔ-θνη, ἂν εἶ-χαν ἔ-στω καί γιά λί-γες δε-κα-ε-τίες ὑ-πο-στεῖ τόν τυ-ραν-νικό ὁ-θω-μα-νικό ζυγό, θά εἶ-χαν ἀλλοτριωθεῖ. Ὡ-στόσο, ὁ Ἑλ-λη-νι-σμός ἐ-πι-βί-ωσε παρὰ τό παι-δο-μά-ζωμα, τά σκλα-βο-πά-ζαρα καί τίς ἀ-να-ρί-θμη-τες βι-αι-ό-τη-τες, στη-ρι-γμέ-νος στήν Ὁρ-θό-δοξη Ἐκ-κλη-σία, τήν θυ-σία τῶν Νε-ο-μαρ-τύ-ρων καί τήν ἀ-γω-νι-στι-κό-τητά του.

Σᾶς κα-λοῦμε σή-μερα νά κλί-νουμε εὐ-λα-βῶς τό γόνυ ἐ-νώ-πιον τῆς σε-πτῆς μνή-μης τῶν Νε-ο-μαρ-τύ-ρων καί τῶν Ἡ-ρώων τῆς πί-στεως καί τῆς πα-τρώας γῆς. Τῶν ἀν-δρῶν καί γυ-ναι-κῶν, κλη-ρι-κῶν καί λα-ϊ-κῶν, οἱ ὁ-ποῖοι δέν δεί-λι-α-σαν μπρο-στά στό σπαθί τοῦ δημίου ἢ στήν ἀγ-χόνη τοῦ ὀθωμανοῦ ἱ-ε-ρο-δι-κα-στῆ καί ὁ-μο-λό-γη-σαν Χρι-στό Ἀ-να-στάντα. Οἱ Νε-ο-μάρ-τυ-ρες θυ-σί-α-σαν τήν ζωή τους γιά νά δι-α-τρα-νώ-σουν τό μή-νυμα στούς Ὁρ-θο-δό-ξους Ἑλ-λη-νες ὅτι δέν πρέ-πει νά ἐ-ξισ-λα-μι-σθοῦν, δέν πρέ-πει νά γί-νουν ἐ-ξω-μό-τες, ὅτι μέλ-λον δέν ὑ-πάρ-χει χω-ρίς φῶς Χρι-στοῦ.

Οἱ πε-ρι-σό-τε-ροι ἐκ τῶν Νε-ο-μαρ-τύ-ρων θά εἶ-χαν σώ-σει τήν ζωή τους ἂν εἶ-χαν ἀλ-λα-ξο-πι-στή-σει. Κι ὁ-μως, στά-θη-καν ὁρ-θιοι μέ ἡ-θος Χρι-στι-α-νικό καί τόλμη Ἑλ-λη-νική. Προ-τί-μη-σαν τόν μαρ-τυ-ρικό θά-νατο παρά τήν ἀλ-λαγή πί-στεως καί ἐ-θνι-κῆς συ-νει-δή-σεως. Ἄς μήν ξε-χνοῦμε ὅτι, ὁ-ποιος χα-νό-ταν γιά τήν Ὁρ-θο-δο-ξία, χα-νό-ταν καί γιά τόν Ἑλ-λη-νι-σμό. Ὁ ἐ-ξισ-λα-μι-σμέ-νος «τούρ-κευε» καί γι-νό-ταν δι-ώ-κτης τῶν Χρι-στι-α-νῶν, τῶν μέ-χρι πρό-τι-νος ἀ-δελ-φῶν του.

«Κατ’ ἀ-λή-θειαν τοῦτο εἶ-ναι θαῦμα πα-ρό-μοιον ὡ-σάν νά βλέπη τι-νάς μέσα εἰς τήν καρ-δίαν τοῦ χει-μῶ-νος ἐ-α-ρινά ἄνθη καί τρι-αν-τά-φυλλα ... Ἐν τῷ καιρῷ τῆς αἰ-χμα-λω-σί-ας νά βλέπη ἐ-λευ-θε-ρίαν»! Ἔτσι ἐκ-φρά-ζει τόν θαυ-μα-σμό του γιά τούς Νε-ο-μάρ-τυ-ρες, τούς μετά τήν Ἀ-λωση τῆς Κων-σταν-τι-νου-πό-λεως κα-λῶς ἀ-θλή-σαν-τας καί ξί-φει ἢ ἀγ-χόνη τε-λει-ω-θέν-τας, ὁ Ἀ-γιος Νι-κό-δη-μος ὁ Ἀ-γι-ο-ρεί-της. Ὁ πο-λυ-γρα-φό-τα-τος Νά-ξιος μο-να-χός τοῦ 18ου αἰ-ῶ-νος κα-τέ-γραψε 87 συ-να-ξά-ρια Νε-ο-μαρ-τύ-ρων στό πε-ρί-φημο «Νέον Μαρ-τυ-ρο-λό-γιον», τό ὁ-ποῖο ἐ-ξε-δόθη τό 1799. Με-ταξύ τῶν Νε-ο-μαρ-τύ-ρων τούς ὁ-ποί-ους κα-τα-γρά-φει, πε-ρι-λαμ-βά-νε-ται καί ὁ Φω-τι-στής τῶν σκλά-βων, ὁ Ἀ-γιος Κο-σμάς ὁ Αἰ-τω-λός (1714 – 1779), ὁ ὁ-ποῖος ἐρ-γά-σθηκε ἀ-ό-κνως γιά νά ἀ-πο-τρέ-ψει τούς ἐ-ξι-σλα-μι-σμούς καί νά δι-α-δώ-σει τήν Ἑλ-λη-νορ-θό-δοξη Παι-δεία.

Οἱ Νε-ο-μάρ-τυ-ρες ἦ-σαν οἱ πρῶ-τοι ἀν-τι-στα-σι-α-κοί τῆς δου-λείας, ὅ-πως τούς ὁ-νό-μασε ὁ ἀ-εῖ-μνη-στος θε-ο-λό-γος καί ἱ-στο-ρι-κός π. Γε-ώρ-γιος Με-ταλ-λη-νός. Οἱ ἀ-γι-α-σμέ-νες αὐ-τές μορ-φές, αὐτό τό πρα-γμα-τικό νέ-φος τῶν χι-λι-ά-δων Νε-ο-μαρ-τύ-ρων, ἦ-σαν οἱ πρω-τερ-γά-τες τῆς Ἑλ-λη-νι-κῆς Ἑ-πα-ναστάσεως. Ἄν αὐ-τοί δέν εἶ-χαν θυ-σι-α-σθεῖ γιά τήν Πί-στη καί τήν Πα-τρίδα, δέν θά ὑ-πῆρ-χαν τό 1821 Ἑλ-λη-νες Ὁρ-θό-δο-ξοι γιά νά ἀ-γω-νι-σθοῦν.

Ἡ Ἑλ-λη-νική Ἑ-πα-νά-σταση ἦ-ταν ἐ-πα-νά-σταση ἐ-θνική καί θρη-σκευ-τική. Δέν ἀν-τέ-γραψε κα-μία ἄλλη ἐ-πα-νά-σταση οὔτε, ἄλ-λω-στε, θά μπο-ροῦσε νά ἐμ-πνευ-σθεῖ ἀπό ἱ-δε-ο-λο-γίες πού πε-ρι-εῖ-χαν ἀ-θε-ϊ-στικά ἢ

άν-τι-εκ-κλη-σι-α-στικά μη-νύ-ματα. Ὁ Στῆ-βεν Ράν-σι-μαν, κο-ρυ-φαῖος Βρε-τα-νός Βυ-ζαν-τι-νο-λό-γος τοῦ 20οῦ αἰ-ῶνος, ἔ-γραψε στό ἔργο του «Ἡ Με-γάλη Ἑκ-κλη-σία ἐν Αἰ-χμα-λω-σίᾳ» ὅτι: «στή δι-άρ-κεια τῶν σκο-τει-νῶν αἰ-ώ-νων ἡ Ὁρ-θο-δο-ξία δι-α-φύ-λαξε τόν Ἑλ-λη-νι-σμό. Ἀλλά καί χω-ρίς τήν ἡ-θική δύ-ναμη τοῦ Ἑλ-λη-νι-σμοῦ ἡ ἱ-δια Ὁρ-θο-δο-ξία ἱ-σως νά εἶχε συρ-ρι-κνω-θεῖ».

Τό ση-μεῖο τοῦ Σταυ-ροῦ «δι’ οὗ πάν-τοτε νι-κῶ-μεν» πα-ρου-σι-ά-ζει ὁ Ἀ-λέ-ξαν-δρος Ὑ-ψη-λάν-της στήν πρώτη Προ-κή-ρυξή του τῆς 24ης Φε-βρου-α-ρίου τοῦ 1821. Ἡ Φι-λική Ἑ-ται-ρεία εἶχε ὁ-ρί-σει, ἤδη ἀπό τόν Ὁ-κτώ-βριο τοῦ 1820, ὡς ἡ-μέρα τοῦ ξε-ση-κω-μοῦ τήν ἡ-μέρα τοῦ Εὐαγ-γγε-λι-σμοῦ, τήν 25η Μαρ-τίου, γιά νά κα-τα-δεί-ξει τήν σύν-δεση τῆς Πα-να-γίας καί τῆς Ἑ-λευ-θε-ρίας, τῆς Πί-στεως καί τῆς Πα-τρί-δος. Τήν σύν-δεση τοῦ Χρι-στοῦ καί τῶν Ἑλ-λή-νων ὡς Σῶμα τῆς Ἑκ-κλη-σίας Του. Οἱ πρω-τα-γω-νι-στές τοῦ Ἀ-γῶνα ὁ-μο-λο-γοῦν τήν Χρι-στι-α-νική Πί-στη τους καί σέ ὁ-λες τίς Ἑ-θνι-κές Συ-νε-λεύ-σεις θέ-τουν ὡς προ-οί-μιο τῶν Συν-τα-γμά-των τήν ἐ-πί-κληση πρὸς τήν Ἀ-γία Τρι-άδα. Οἱ ὀθωμανοί, γνω-ρί-ζον-τας ὅτι ὁ Ὁρ-θό-δο-ξος κλη-ρος ἦ-ταν ἡ πνευ-μα-τική ἡ-γε-σία τοῦ Ἑλ-λη-νι-σμοῦ, ἐκ-δι-κή-θη-καν πρῶ-τους ἀπ’ ὁ-λους Πα-τρι-άρ-χες, Ἑ-πι-σκό-πους, ἱ-ε-ρεῖς, Μο-να-χοὺς καί Μο-να-χές. Καί τούς θα-νά-τω-σαν μέ τρόπο μαρ-τυ-ρικό. Με-ταξὺ αὐ-τῶν ξε-χω-ρί-ζει ἡ μορφή τοῦ Ἀ-γίου Ἑ-θνο-ῖ-ε-ρο-μάρ-τυ-ρος Πα-τρι-άρ-χου Κων-σταν-τι-νου-πό-λεως Γρη-γο-ρίου Ε΄, τοῦ ὁ-ποῖου τό ἄ-γι-α-σμέ-νο λεί-ψανο φυ-λάσ-σε-ται στόν Κα-θε-δρικό Ναό τῶν Ἀ-θη-νῶν, μαζί μέ τά ἱ-ερά λεί-ψανα τῆς Κυ-ρᾶς τῶν Ἀ-θη-νῶν, τῆς Ἀ-γίας Φι-λο-θέης.

Ἦ-θελε ὄντως ἄ-ρε-τήν καί τόλ-μην ἡ Ἑ-λευ-θε-ρία! Οἱ συν-θῆ-κες ἦ-σαν ἄν-τί-ξοες. Ἡ ἱ-ερά Συμ-μα-χία ἄν-τι-πά-λευε τίς ἐ-θνι-κές ἐξε-γέρ-σεις λαῶν πού δι-α-σποῦ-σαν τίς με-γά-λες Αὐ-το-κρα-το-ρίες. Οἱ Ἑλ-λη-νες ἦ-σαν λι-γό-τε-ροι ἄ-ρι-θμη-τικά, ἀλλά -πέ-τυ-χαν νά ἐλευ-θε-ρω-θοῦν. Παρά τήν δι-χό-νοια, ἡ ὁποία ἔ-θεσε σέ κίν-δυνο τόν Ἀ-γῶνα, κα-τόρ-θω-σαν νά ση-κώ-σουν τό ἄ-νά-στημά τους ἀ-πέ-ναντι στόν ὁ-θω-μανό δυ-νά-στη, νά προ-τά-ξουν καί νά κα-τα-κτή-σουν τήν Ἑ-λευ-θε-ρία ἔ-ναντι τοῦ θα-νά-του. Οἱ Ἑλ-λη-νες ὑ-πῆρ-χαν, ὑ-πάρ-χουν καί θά ὑ-πάρ-χουν! Ὅ-πως χα-ρα-κτη-ρι-στικά ἀ-πάν-τησε ὁ Ἑ-θνο-μάρ-τυς τοῦ 1821 Ἀρ-χι-ε-πί-σκο-πος Κύ-πρου Κυ-πρι-α-νός στόν ὁ-θω-μανό δι-οι-κητή καί δῆ-μιό του: «Ἡ Ρω-μη-ο-σύνη ἔν νά χα-θῇ ὄν-τας ὁ κό-σμος λείψει!». Ὁ Ὁρ-θό-δο-ξος Ἑλ-λη-νι-σμός, δη-λαδῆ, θά ὑ-πάρ-χει, θά ἐ-πι-βι-ώ-νει καί θά ἀ-γω-νί-ζε-ται μέ-χρι τήν συν-τέ-λεια τοῦ αἰ-ῶ-νος.

Εἶ-δαμε ἀ-δελ-φούς νά χά-νον-ται, ἀλλά δέν λι-πο-ψυ-χή-σαμε! Εἶ-δαμε κα-τα-κτή-σεις καί ἀ-πώ-λεις ἐ-δα-φῶν, ἀλλά δέν στα-μα-τή-σαμε νά ἀ-γω-νι-ζό-μα-στε! Ἡ πί-στη στόν Θεό, ἡ συ-νεί-δηση τῆς δι-α-χρο-νι-κῆς

συ-νέ-χειας τοῦ Ἑθνους, ἡ ἀ-γάπη μας γιὰ τὰ γράμ-μα-τα, τὸ ἀν-τι-στα-σι-ακό μας ἦ-θος, ἡ κοι-νο-τική ἀλ-λη-λεγ-γύη, αὐτὰ ἦ-σαν τὰ πνευ-μα-τικά ἐ-φό-δια πού ὁ-δή-γη-σαν στὴν Ἑ-λευ-θε-ρία καὶ θέ-ρι-ε-ψαν τὸ κί-νημα τοῦ Φι-λελ-λη-νι-σμοῦ.

Χω-ρίς νὰ ἀ-πε-λευ-θε-ρω-θοῦν ὅλα τὰ ἐ-δάφη ὅ-που δι-α-βι-οῦ-σαν Ἑλ-λη-νες, ἐπὶ 400 χρό-νια γιὰ τὴν Νό-τιο Ἑλ-λά-δα καὶ 500 χρό-νια γιὰ τὴν Βό-ρειο Ἑλ-λά-δα, δι-α-τη-ρή-σαμε ἄ-σβε-στη τὴν φλόγα καὶ δέν ἀ-πο-γο-η-τευ-θή-καμε! Δέν ὑ-πο-δο-λω-θή-καμε ἡ-θικά καὶ πνευ-μα-τικά. Ἦ-μα-σαν καὶ εἴ-μα-στε πάν-τοτε ἐ-λεύ-θε-ροι. Ἑλεύ-θε-ροι στὴν καρ-διά, ἐ-λεύ-θε-ροι στὴν σκέψη, ἐ-λεύ-θε-ροι στό φρό-νημα, ἐ-λεύ-θε-ροι στὴν συ-νεί-δηση!

Ἡ Ἱ-ερά Σύ-νο-δος τῆς Ἐκ-κλη-σίας τῆς Ἑλ-λά-δος, διὰ τῆς Εἰ-δι-κῆς Συ-νο-δι-κῆς Ἑ-πι-τρο-πῆς Πο-λι-τι-στι-κῆς Ταυ-τό-τη-τος, ἔ-χει προ-γραμ-μα-τί-σει 261 ἐκ-δη-λώ-σεις σέ ὅλη τὴν ἐ-πι-κρά-τειά Της γιὰ νὰ τι-μη-θεῖ ἡ με-γάλη Ἑ-πέ-τειος, ὁρ-γα-νώ-νον-τας ἐκ-δό-σεις, συ-νέ-δρια, λα-τρευ-τι-κές συ-νά-ξεις καὶ καλ-λι-τε-χνι-κές ἐκ-δη-λώ-σεις. Τὸ Πρόγραμμα βρί-σκε-ται ἤδη ἀ-ναρ-τη-μένο στὸν ἰ-στό-τοπο www.ekklisia1821.gr, τὸν ὁποῖο δη-μι-οῦρ-γησε ἡ Ἱ-ερά Σύ-νο-δος εἰ-δι-κά γιὰ τίς Συ-νο-δι-κές καὶ Πε-ρι-φε-ρει-α-κές δρά-σεις τῆς Ἐκ-κλη-σίας τῆς Ἑλ-λά-δος κατὰ τὸ ἔ-τος 2021. Πα-ράλ-ληλα, κυ-ο-φο-ροῦ-νται συ-νερ-γα-σί-ες μέ τὰ Ἀ-νώ-τατα Ἐκ-παι-δευ-τικά Ἰ-δρύ-μα-τα, τὴν Το-πική Αὐ-το-δι-οί-κηση καὶ ἄλ-λους Φο-ρεῖς.

Ἀ-δέλ-φια μας, ἐ-λᾶ-τε!

Εἶ-ναι ὁ και-ρός νὰ θυ-μη-θοῦμε, νὰ μά-θουμε, νὰ ἀ-να-στο-χα-σθοῦμε.

Γιὰ τὴν Ἑ-λευ-θε-ρία καὶ τὴν Αὐ-το-δι-ά-θεση, γιὰ τὸ Δί-καιο καὶ τὴν Ἑ-νό-τητα, γιὰ τὴν Ἀ-ξι-ο-σύνη καὶ τὴν Φρό-νηση.

Γιὰ τοῦ Χρι-στοῦ τὴν Πί-στη τὴν Ἀ-γία καὶ τῆς Πα-τρί-δος τὴν Ἑ-λευ-θε-ρία.

Γιὰ ὅλα ἐ-κεῖνα τὰ ἰ-δα-νικά πού μᾶς ἔ-κα-ναν φω-το-δό-τες ἀ-γω-νι-στι-κό-τη-τας, πο-λι-τι-σμοῦ καὶ προ-κο-πῆς ἔ-χουμε τὸ χρέος καὶ τὴν ἀ-πα-ρά-μιλλη τιμή νὰ ἐ-ορ-τά-σουμε κατὰ τὴν διάρ-κεια τοῦ σπουδαίου αὐτοῦ ἔτους τὰ 200 χρό-νια του ἀ-να-στη-μέ-νου Γέ-νους.

Κι ἂν νο-μί-ζουμε πὼς οἱ δυ-σκο-λί-ες μπο-ροῦν νὰ μᾶς νι-κή-σουν, ἄς θυ-μό-μα-στε πάν-τοτε ὅτι ἀ-να-συ-στή-σαμε τὸ Κρά-τος μας βασισμέ-νοι στά ἰ-δα-νικά τοῦ '21, ἐνῶ ὅλα «τὰ ᾽σκι-αζε ἡ φο-βέ-ρα καὶ τὰ πλά-κωνε ἡ σκλα-βιά».

Εἶ-ναι ἡ στι-γμή νὰ τι-μή-σουμε τὸ αἷμα μας, νὰ κοι-τά-ξουμε κα-τά-μα-τα τὴν ἱ-στο-ρία μας. Τούτη τὴν ἱ-στο-ρία, πού λάμ-πρυνε τὸ Ἑ-θνος μας στά πέ-ρατα τῆς

Οϊ-κου-μέ-νης. Τούτη τήν δόξα, πού στε-φα-νώ-νει τίς θά-λασ-σες καί τήν γῆ μας. Τούτη τήν πί-στη, πού κρα-τεῖ ἄ-τα-λάν-τευτη τήν ἐλ-πίδα ἀπ' ἄ-κρη σ' ἄ-κρη αὐ-τοῦ τοῦ τό-που. Ἀπό τήν Κρήτη ὡς τήν Θράκη κι ἀπό τήν Ἑ-πειρο ὡς τήν μαρ-τυ-ρική μας Κύ-προ.

Μέ γνώση γιά τό πα-ρελ-θόν καί χρι-στι-α-νική βε-βαι-ό-τητα γιά τό μέλ-λον, οἱ Με-γά-λες Ὡ-ρες τοῦ Ἑ-θνους μᾶς ὁ-δη-γοῦν!

Ἐκ βά-θους καρ-δίας εὐ-χό-μα-στε πρός ὅ-λους τό νέο ἔτος νά εἶ-ναι πά-ρο-χο παν-τός ἄ-γα-θοῦ ἐκ τοῦ Νη-πι-ά-σαν-τος γιά τήν σω-τη-ρία μας Κυ-ρίου Ἰ-η-σοῦ Χρι-στοῦ, εἰ-ρη-νικό καί εὐ-λο-γη-μένο.

Μέ συγ-κί-νηση, ὑ-πε-ρη-φά-νεια καί πα-τρική ἀ-γάπη

† Ὁ Ἀθη-νῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρό-ε-δρος

† Ὁ Μυτιλήνης, Ἑρεσσοῦ καί Πλωμαρίου Ἰάκωβος

† Ὁ Γουμενίσσης, Ἀξιουπόλεως καί Πολυκάστρου Δημήτριος

† Ὁ Βεροίας, Ναούσης καί Καμπανίας Παντελεήμων

† Ὁ Διδυμοτείχου, Ὁρεστιάδος καί Σουφλίου Δαμασκηνός

† Ὁ Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καί Κονίτσης Ἀνδρέας

† Ὁ Ξάνθης καί Περιθεωρίου Παντελεήμων

† Ὁ Ἄρτης Καλλίνικος

† Ὁ Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καί Πετρουπόλεως Ἀθηναγόρας

† Ὁ Ζακύνθου Διονύσιος

† Ὁ Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὠρωποῦ Κύριλλος

† Ὁ Νέας Ἰωνίας, Φιλαδελφείας,

Ἡρακλείου καί Χαλκηδόνος Γαβριήλ

† Ὁ Γλυφάδας, Ἑλληνικοῦ, Βούλας,

Βουλιαγμένης καί Βάρης Ἀντώνιος

Ὁ Ἀρ-χι-γραμ-μα-τεύς

Ενώ και ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερώνυμος **με αφορμή την έναρξη του επετειακού έτους 2021, κατά το οποίο συμπληρώνονται 200 χρόνια από την έναρξη της Ελληνικής Επανάστασεως του 1821, απευθύνθηκε στους Έλληνες με μήνυμά του και αναφέρει:**

«Ελληνίδες, Έλληνες, αδέλφια και παιδιά μου εν Χριστώ,

Καλή και ευλογημένη Χρονιά! Εκκινεί σήμερα το έτος 2021, κατά το οποίο σύμπας ο Ελληνισμός θα τιμήσει, παρά τις υγειονομικές δυσκολίες και με σεβασμό προς τα υγειονομικά μέτρα προφυλάξεως, τα 200 έτη από τον Απελευθερωτικό Αγώνα του 1821 για την Παλιγγενεσία. Η Εκκλησία πανηγυρίζει την Επανάσταση ως πνευματικό γεγονός. Πανηγυρίζει τον Αγώνα της Ανεξαρτησίας ως τύπο του διαχρονικού αγώνα του ανθρώπου κατά της τυραννίας και της δουλείας τόσο εξωτερικής, όσο και εσωτερικής, τόσο συλλογικής, όσο και προσωπικής.

Διότι, αν και η Εκκλησία γνωρίζει τα ιστορικά δρώμενα, εντούτοις επιλέγει να κατανοεί την ιστορία με όρους μη γεωπολιτικούς· διότι κατανοεί τον κόσμο με όρους εσχατολογικούς. Σκέπτεται με όρους «λειτουργικού χρόνου» και αναλαμβάνει την ευθύνη έναντι των ανθρώπων που την απαρτίζουν και τους διαποιμαίνει να μεταμορφώσει τον χώρο και τον χρόνο, ως απροσμάχητος φορέας

της αποκάλυψης του Θείου Λόγου.

Σας καλώ, σήμερα, να κλίνετε μαζί μου ευλαβώς το γόνυ της ψυχής και του σώματος ενώπιον της σεπτής μνήμης των Νεομαρτύρων και των Ηρώων της πίστεως και της πατρώας γης, στους οποίους η Εκκλησία της Ελλάδος αφιερώνει την σπουδαία αυτήν επέτειο. Οι Νεομάρτυρες επέλεξαν να θυσιάσουν την ζωή τους για να διατρανώσουν στους υπόδουλους το ορθόδοξο, οικουμενικό μήνυμα ότι δεν πρέπει να εξισλαμισθούν, ότι μέλλον δεν υπάρχει χωρίς φως Χριστού. Στάθηκαν όρθιοι με ήθος Χριστιανικό και τόλμη Ελληνική. Προτίμησαν τον μαρτυρικό θάνατο παρά την αλλαγή πίστεως και εθνικής συνειδήσεως. Ας μην ξεχνούμε ότι όποιος χανόταν για την Ορθοδοξία, χανόταν και για τον Ελληνισμό. Ο εξισλαμισμένος «τούρκευε» και γινόταν διώκτης των Χριστιανών, των μέχρι πρότινος αδελφών του.

Θέλει αρετήν και τόλμην η Ελευθερία! Οι συνθήκες ήσαν αντίξοες. Είδαμε αδελφούς να χάνονται, αλλά δεν λιποψυχήσαμε! Είδαμε κατακτήσεις και απώλειες εδαφών, αλλά δεν σταματήσαμε να αγωνιζόμαστε. Η πίστη στον Θεό, η συνείδηση της διαχρονικής συνέχειας του Έθνους, η αγάπη μας για τα γράμματα, το αντιστασιακό μας ήθος, η κοινοτική αλληλεγγύη, αυτά ήσαν τα πνευματικά εφόδια τα οποία οδήγησαν στην Ελευθερία και θέριεψαν το κίνημα του Φιλελληνισμού. Διατηρήσαμε άσβεστη την φλόγα και δεν απογοητευθήκαμε. Δεν υποδουλωθήκαμε ηθικά και πνευματικά. Ήμασταν και είμαστε πάντοτε ελεύθεροι. Ελεύθεροι στην καρδιά, ελεύθεροι στην σκέψη, ελεύθεροι στο φρόνημα, ελεύθεροι στην συνείδηση!

Σε αυτήν την γιορτή πνευματικής ελευθερίας και ανεπανάληπτης συναντήσεως με τον εαυτό και την ιστορία μας, καλώ τον καθένα και την καθεμία από εσάς στις 261 Συνοδικές και Περιφερειακές Εκδηλώσεις τις οποίες έχει προγραμματίσει η Εκκλησία της Ελλάδος.

Ενωμένοι, πιστεύοντες και δημιουργικοί, αρχίζουμε!»